

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **Mgr. I. S.**, zast. Mgr. Lukášem Zajícem, advokátem se sídlem Vítkova 247/7, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí označenému krajským soudem jako rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2022, čj. 1085/2022/SÚ (podle obsahu spisu však rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2022, čj. 069387/2022/KUSK), v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2023, čj. 51 A 79/2022-54,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně je vlastníkem pozemku parc. č. X v k. ú. R. na němž byla vedle stavby rekreačního objektu postavena kůlna. Tato kůlna byla Městským úřadem Březnice (dále „stavební úřad“), vyhodnocena jako stavba provedená bez povolení či ohlášení. Stavební úřad proto dne 16. 5. 2019 zahájil řízení o odstranění stavby. Žalobkyně následně podala dne 4. 7. 2019 žádost o její dodatečné povolení. Řízení však bylo dne 16. 1. 2020 zastaveno, jelikož ve lhůtě nebyly odstraněny vady bránící projednání žádosti. V důsledku toho stavební úřad vydal dne 11. 2. 2020 rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný dne 19. 5. 2020 zamítl.

[2] Dne 8. 3. 2022 podala stěžovatelka žádost o obnovu řízení. Tu stavební úřad rozhodnutím ze dne 25. 4. 2022 zamítl, jelikož neshledal naplněnou žádnou z podmínek § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalobkyně podala odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví uvedeným rozhodnutím.

[3] Proti správnímu rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále

„stěžovatelka“) kasační stížnost. Spolu s jejím doplněním následně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Uvedla, že by případným odstraněním stavby byla ohrožena na svých právech, což pro ni představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Rovněž se domnívala, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle stěžovatelky v případě neodložení právní moci napadeného rozsudku pravděpodobně dojde k faktickému výkonu rozhodnutí o odstranění stavby, neboť zde bude pravomocné rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby.

[5] Jako další důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla nyní probíhající řízení o dodatečném povolení stavby. K tomu odkázala na bod V. kasační stížnosti, ze kterého plyne, že stěžovatelka dne 6. 1. 2023 znovu požádala o dodatečné povolení stavby. Stavební úřad řízení dne 26. 1. 2023 zastavil. V návaznosti na odvolání stěžovatelky však žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu dne 9. 3. 2023 zrušil. Uvedl, že žádost stěžovatelky ze dne 6. 1. 2023 měla být projednána jako žádost o nové rozhodnutí podle § 101 písm. b) správního řádu. Stavební úřad následně oznámením ze dne 27. 3. 2023 zahájil nové řízení o dodatečném povolení stavby. To následně zastavil dne 3. 5. 2023 z důvodu chybějících předepsaných náležitostí žádosti. Žalovaný však toto usnesení o zastavení řízení dne 28. 6. 2023 zrušil.

[6] Nové řízení o dodatečném povolení stavby tak nebylo doposud ukončeno. Pokud by v něm bylo vydáno nové rozhodnutí o povolení stavby, došlo by dle § 102 odst. 9 o. s. ř. [pozn. soudu: správně se jedná o § 102 odst. 9 správního řádu] k pozastavení účinků vykonatelnosti původního rozhodnutí, tj. usnesení stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2020. V takovém případě by rovněž došlo k zastavení exekučního řízení zahájeného soudním exekutorem JUDr. Stanislavem Pazderkou dne 1. 2. 2023, čj. 117 EX 59/23-8, a to k vymození nepeněžitého plnění v podobě odstranění nepovolené stavby. Rovněž také k zastavení celého řízení o odstranění stavby, neboť by zde nebylo žádné rozhodnutí, na jehož základě by kůlna mohla být odstraněna.

[7] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[8] Kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Kromě formální podmínky, jíž je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb.

pokračování

NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[10] Stěžovatelka ve vztahu k první podmínce, tj. k existenci újmy, pouze v obecné rovině uvedla, že případným odstraněním stavby by byla ohrožena na svých právech, což by jí způsobilo jen těžko napravitelnou újmu. Tu však nijak dále nerozvádí ani nespecifikuje. Dále má za to, že v případě neodložení účinků napadeného rozsudku by došlo k faktickému výkonu rozhodnutí o odstranění stavby, jelikož by zde bylo pravomocné rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby, zahájeném dne 4. 7. 2019. Konkrétní rozhodnutí neuvádí, soud proto vychází z toho, že má na mysli rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2020.

[11] Z toho vyplývá, že stěžovatelka spatřuje hrozící újmu v existenci pravomocného rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby. Soud předesílá, že ideálním výsledkem žádosti o obnovu řízení by pro stěžovatelku bylo v první řadě bylo vydání rozhodnutí o povolení obnovy a následně v obnoveném řízení dodatečné povolení stavby. Tím by bylo v souladu s § 102 odst. 6 správního řádu původní rozhodnutí zrušeno. Tak tomu však v nyní souzené věci nebylo a žádost stěžovatelky o obnovu řízení byla zamítnuta, což následně potvrdil žalovaný napadeným rozhodnutím.

[12] Rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2020 je proto stále pravomocné a vykonatelné. Stěžovatelka ani netvrdí, že by se proti němu v minulosti bránila. Předmětem nyní projednávané věci však není soudní přezkum rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2020. Nyní probíhající řízení proto nemůže mít na jeho právní moc a vykonatelnost žádný vliv. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2022, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 4. 2020. Tím byla zamítnuta žádost stěžovatelky o obnovu řízení. Jediná otázka, kterou se soudy v rámci meritorního přezkumu nyní mohou zabývat, proto je, zda správní orgány správně shledaly, že důvody pro obnovu řízení nejsou dány. S tím souvisí i rozsah tvrzené újmy, která by mohla odůvodnit přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Důvody, pro které bylo v minulosti zastaveno řízení o dodatečném povolení stavby, však nikoliv.

[13] Podle § 100 odst. 6 správního řádu platí, že *žádosti o obnovu řízení se přiznává odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučil z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.*

[14] Z výše uvedeného vyplývá, že žádost o obnovu řízení nemá ze zákona odkladný účinek. Lze jej však přiznat, hrozí-li vážná újma účastníku řízení (což nastane typicky v

případě obnovy řízení o rozhodnutí ukládajícím účastníku nějaké povinnosti) nebo veřejnému zájmu (což je možné i u rozhodnutí, ze kterého vyplývají účastníku práva, jejichž přiznání či výkon může vyvolávat pochybnosti odůvodňující obnovu řízení). Správní orgán příslušný k rozhodnutí o obnově řízení tak učiní usnesením (srov. Kopecký, M., Staša, J., Balounová, J. *Správní řád. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022, dostupné v systému ASPI).

[15] V nyní souzené věci ze správního spisu nijak nevyplývá, že by žádosti o obnovu řízení byl přiznán odkladný účinek a stěžovatelka to ani netvrdí. Dále zákon hovoří pouze o odkladném účinku rozhodnutí, kterým byla obnova řízení povolena. V případě zamítavého rozhodnutí však odkladný účinek nenastává.

[16] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by nemohlo nijak ovlivnit právní postavení stěžovatelky. Ta se totiž mylí, pokud tvrdí, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve vztahu k napadenému rozsudku bylo s to zvrátit vykonatelnost rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2020. Případný odkladný účinek kasační stížnosti by se vztahoval pouze k rozsudku krajského soudu (a případně rozhodnutí žalovaného) o tom, že obnova řízení nebyla povolena. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy nijak neodložilo právní moc ani vykonatelnost rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2020, čehož se stěžovatelka domáhá a kam směřuje její argumentace stran hrozící újmy.

[17] Ve vztahu k předmětu nynějšího soudního řízení, tj. k důvodům zamítnutí obnovy řízení, však žádnou hrozící újmu netvrdí. Obdobně nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku ani stále probíhající řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí ve věci podle § 101 písm. b) správního řádu. Optikou podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (viz bod [9] tohoto usnesení) totiž z tvrzení stěžovatelky nevyplývá, v čem by jí tato skutečnost měla působit újmu, která by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodnila.

[18] Lze tedy uzavřít, že stěžovatelka netvrdila ani neosvědčila, že by existovala výjimečná okolnost, jejíž intenzita by soud mohla vést k závěru o splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o nenaplnění první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nezabýval se již naplněním zbylých dvou podmínek a návrh zamítl. Tím však Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech případně i v případně nově odůvodněného návrhu lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[19] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích

pokračování

je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona, či usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32].

[20] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080416523**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. září 2023

Petr Mikeš
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓